Írta: Éliás Ádám
2009. október 31. szombat, 00:00

Dr. Kovács Tamás Úrnak
A Magyar Köztársaság
Legfőbb Ügyészének

Tárgy: **a közjog válsága; a közhatalom tehetetlensége és morálisan kontraszelektív reakciói; a népfelkelés társadalomlélektani állapotának veszélyei.**

Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr!

A magyar társadalom jogállami, alkotmányos, demokratikus rendjének és gazdasági működőképességének alapjai rendültek meg abban a járványszerűen elharapózott, bűnös gyakorlatban, hogy a szerződéses jogviszonyban pénzügyi erőfölénnyel rendelkező fél gátlástalanul visszaél erőfölényével. Két nagy csoportja pusztít ennek a bűnös magatartásnak.

1.

Vállalkozási, vagy szállítási szerződés esetén a megrendelői oldalon lévő személyek és cégek közül sokan, az általuk megrendelt munka általuk átvett, és sok esetben tovább is értékesített eredményét nem fizetik ki az adott munka teljesítőjének, az adott érték megteremtőjének.

2.

Hitelszerződés esetén a hitelező, egyoldalú feltételváltoztatásokkal, teljesíthetetlen, uzsora jellegű feltételeket szab abból a célból, hogy elvehesse a hitelfelvevő zálogtárgyként szereplő, egyetlen lakóingatlanát is.

3.

A bűnös eljárást jogvitának álcázzák, azzal a trükkel, hogy mondvacsinált minőségi és mennyiségi kifogásokat támasztanak. E magatartás csalárdsága ott érhető tetten, hogy ugyanazzal a munkával szemben csak akkor hivatkoznak e kifogásokra, amikor jogszerűen ki kellene fizetniük; amikor azonban ugyanazt a munkát továbbértékesítik, már kifogástalan minőségi és mennyiségi teljesítményként adják el.

E magatartás célja a jogellenes gazdagodás, mások tönkretétele árán is, mások jogos érdekeinek semmibevételével. További célja a magyar cégek teljesítőképességének

tönkretétele, idegen érdekeltségek benyomulásának előkészítése.

Ennek a bűnös gyakorlatnak az eredménye: teljesítőképes, értékteremtő vállalkozások ezreinek tönkremenetele, ennek nyomában egzisztenciális katasztrófák, számos öngyilkosság, korai halál, lerokkanások, családok tízezreinek széthullása, s már most mutatkoznak a folyamat szociális katasztrófával fenyegető következményei. De ugyanígy: kieső adóbevételek, helyette szociálissegély igénylések. Hiszen mindennek közvetlen kihatása van a foglalkoztatásra, a teljesítőképességre, az adófizetési képességre.

A lényeg: az értékteremtő, szorgalmas, hozzáértő munka jutalma ma Magyarországon: a pusztulás veszélye.

Ez a bűnös magatartás először a magánszférában terjedt el, majd az állami és önkormányzati megrendeléseknél is, s legutóbb már a bérből és fizetésből élő közalkalmazottak körében is egyre nagyobb számú panasz van.

Ennél nagyobb veszély békeidőben nem fenyegethet egy társadalmat. Ha ezek a folyamatok így maradnak, bekövetkezhet az ország leállása, hiszen a munkamegosztásos társadalom működőképességének alapja a teljesítmény-ellenteljesítmény, értékteremtés-ellenértékátadás zavartalan érvényesülése a pénzfolyamatokban.

Szövetségünk azért alakult, hogy ennek a társadalomellenes tendenciának, bármilyen áldozat árán is, útját állja.

Jogerősen bejegyzett, az illetékes ügyészség által nem támadott Alapszabályunk kimondja, hogy a leszállított anyag, terv, vagy bármely termék, továbbá a teljesített munka eredménye „mindaddig a teljesítő (szállító) vállalkozás tulajdona, amíg azt a vevő hiánytalanul ki nem fizeti.”.

Megalakulásunk után első utunk a jogalkotó és jogalkalmazó közhatalom különböző testületeihez, személyiségeihez vezetett (Országgyűlés, Köztársasági Elnök, pártok, minisztériumok, Országos Rendőrfőkapitány, APEH, stb.). Szavakban kaptunk ígéreteket, de a helyzet orvoslására semmi nem történt, sőt, látva a közhatalom közömbösségét, a nyakkendős rablók egyre gátlástalanabb módszerekkel igyekeznek lerabolni az értékteremtő embert és vállalkozást.

4.

A bankok és más hitelvállalkozások, érthetetlenül fogalmazott és nagyterjedelmű szerződésszövegeikben olyasfajta jogokat kötnek ki, amelyek a jogegyenlőségnek és a szerződéses felek egyenrangúságának elveit alapjaiban sértik: az egyoldalú, tartalmilag szerződésmódosítással egyenértékű feltételváltoztatási jogosultság, a hiteltörlesztési feltételek bármilyen mértékű, egyoldalú megváltoztatása, a zálogtárgyak harmadik személynek történő egyoldalú értékesítése, a kényszerértékesítéshez és kilakoltatáshoz vezető végrehajtásban a bírói út megkerülése, stb.

A legszomorúbb és legveszélyesebb összetevője a kialakult helyzetnek, hogy a politikai hatalom ezeknek a jogtipró jelenségeknek utat nyitott a Ptk. 257.§. és 258.§.-ába, továbbá a 12/2003. (I.30.) sz. kormányrendeletbe becsempészett jogi kiskapukkal, amelyeken át lehetségessé vált a vérlázítóan jogellenes, alkotmányellenes, antidemokratikus gyakorlat „jogszerű” megteremtése és folytatása. Vagyis: az írott jog egyes elemei utat készítenek az igazi, demokratikus-alkotmányos jogrend szétzilálásához.

Az eredmény: családok százezreit fenyegeti a veszély, hogy elveszítik egyetlen

otthonukat a hiteltörlesztési feltételek mértéktelen megnehezítése, vagy más vis maior ok miatt (pl. állástalanság).

Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr!

Demokratikus jogállamban a közhatalom azért kapja az őt felhatalmazó társadalomtól a jogi-hatalmi monopóliumokat, hogy a társadalom érdekeit, védelmét hatékonyan szolgálja. Ha a közhatalom ezt a kötelezettségét nem teljesíti, sőt a kiszolgáltatottság mértékét és fajtáit bővíti, nem jogosult a hatalmi-jogi monopóliumokra. A demokratikus jogállam alkotmányos rendjében öncélú módon nem birtokolhatóak a jogi-hatalmi monopóliumok, hiszen azoknak értelmet kizárólag a társadalom védelme, érdekeinek szolgálata ad.

Amikor egy társadalom azt tapasztalja, hogy nem kap védelmet azoktól, akiket azért ruházott fel az államhatalom jogosítványaival, hogy védjék őt, akkor elkezdődik egy folyamat, amelynek lényege, hogy maga a társadalom kezdi el védeni saját magát, akár az őt cserbenhagyó közhatalom kikerülésével is. Ennek az oka, hogy a társadalom nem veszi tudomásul a demokratikus államrend keretei között (de hosszú távon diktatúrában sem), hogy őt el akarják pusztítani, hogy elemi érdekeit büntetlenül semmibe lehet venni, és hogy a közhatalom ebben a veszélyhelyzetben magára hagyta, sőt ellene támad; - ő maga kezd el védekezni.

Ma Magyarországon a közhatalom számos életfontosságú területen magára hagyta, védtelenül kiszolgáltatta a társadalmat az ellene irányuló támadásokkal szemben. Semmit nem tett a megrendelői oldalon lévő bűnös érdekek rablásának, szipolyozásának megfékezéséért, eltűrte és eltűri a bankok egyoldalú szerződésmódosítási gyakorlatának jogelvi képtelenségét, bénultan szemléli a hiteltörlesztés feltételeinek oly mértékű szigorítását, amelybe az adós családok egzisztenciálisan beleszakadnak, tehetetlenül asszisztál ahhoz a közjogi botrányhelyzethez, hogy a bírósági út kikerülésével családok százezreit megfoszthatják egyetlen otthonuktól, mint „zálogtárgytól” (12/2003. sz. kormányrendelet). Amit e krízishelyzetben a politikai hatalom tesz, jóindulattal is legföljebb propagandisztikus jellegű pótcselekvésnek minősíthető.

Szövetségünk fellépése mind a kis- és középvállalkozások érdekvédelmében, mind a bankszféra bűnös túlhatalmának megtörése érdekében, politikai jellegű és tartalmú cselekvés. (De természetesen nem pártpolitikai jellegű; egyetlen pártnak sem vagyunk elkötelezettjei.) Az a törekvésünk, hogy társadalmi szervezetként, a közhatalom tehetetlenségének ellenében, kifejezzük a társadalom önvédelmi szándékát. Fellépésünkben, tetteinkben semmilyen bűnös motiváció nincs: sem haszonra, sem hatalomra nem törünk. Politikai szereplésünk tartalma: változások kikényszerítése a közjó érdekében; az evidens morális értékek, a jogrend, az alkotmányos jogállami működés és a társadalmi béke helyreállítása.

Az utóbbi hónapokban a közhatalom egyes szervezetei veszélyes útra, a morális kontraszelekció útjára léptek: a jót rossznak, a rosszat jónak állítják be; az ártatlant vádolják, a bűnöst védik. Ők maguk a számukra lehetséges módon és mértékben sem járulnak hozzá a súlyos problémák megoldásához, ugyanakkor minket, akik a jogszerűség tényleges érvényesüléséért küzdünk, bűnözőknek állítanak be, s a legmagasabb rendű társadalmi cselekvést, a szolidaritást, bűncselekménynek minősítik. Ezzel egyrészt le akarnak bénítani bennünket a hatékony cselekvéstől, másrészt, ezzel a törekvésükkel, akarva-akaratlanul bátorítják a nyakkendős, társadalompusztító bűnözőket és a bankuralmat.

Ez a magatartás a mindenkori hatalom bűnös reflexe, általában népfelkeléssel fenyegető helyzetekben, a társadalom súlyos, életbevágó problémáinak megoldásáért fellépő politikai tartalmú cselekvéssel szemben: bár tudják, hogy e fellépésnek nincs semmilyen büntetőjogi relevanciája, hiszen semmilyen bűnös motiváció nem hatja át, s nemhogy társadalmi veszélyessége lenne, de épp ellenkezőleg, a társadalom védelmében és gyógyításában érdekelt, mégis, közönséges, köztörvényes bűnözésnek igyekszik beállítani.
Ezt hajtotta végre a Tatabányai Városi Ügyészség, amikor egy tulajdon-visszavételi akciónk kapcsán engem és hat társamat lopással(!) vádolva vád alá helyezett.

A tulajdon-visszavételi akciók lényege, hogy a tönkretett cég, mint az általa átadott értékek tulajdonosa, amikor reménytelenné válik, hogy a megrendelői oldalon lévők kifizessék elvégzett, s a megrendelők által átvett munkáját, tulajdon-visszavételt határoz el és hajt végre, Szövetségünk áldozatos, szolidáris segítsége mellett.
Mindez összhangban van jogerősen bejegyzett Alapszabályunkkal. Szokatlan, de a jogelveknek megfelelő, arányos cselekvés, a „ius tollendi” jogintézmény elveinek alkalmazása, amely ősi jogintézmény, ha nincs is jelenleg a mai magyar írott jog szövegébe iktatva, összhangban van az alkotmányos jogelvekkel, és semmilyen körülmények között nem minősíthető bűnös cselekedetnek. Valójában, a kialakult abnormális helyzet szükségszerű következménye, a közhatalom által védtelenül hagyott értékteremtő cégek, emberek és szövetségük reménytelenségből fakadó, végső, jelképes üzenete a társadalomnak, a közhatalomnak és a szipolyozóknak a helyzet tarthatatlanságáról.
Ennek a cselekedetnek a lopáshoz semmi köze, mert hogyan minősíthető idegen dolognak az, amit az adott cég saját pénzén maga vásárolt meg, ezt számlákkal bizonyítani tudja, továbbá saját pénzén finanszírozott munkával ő maga dolgozott vele, tulajdonfenntartással élt, s bizonyítani tudja, hogy tőle senki nem vásárolta meg. Ha neki idegen az a tárgy, akkor kinek nem idegen? Annak, aki ingyen kapta? Továbbá miféle lopás az, amelyben eleve szó sem lehet az „eltulajdonítás” szándékáról? Engem személy szerint felbujtással vádol a Tatabányai Városi Ügyészség, de felbujtást csak egyenes szándékkal lehet elkövetni: például bíztatni másokat, hogy lopjanak. A szolidáris segítségnyújtás megszervezését hogyan lehet lopásra felbujtásként minősíteni?
Ezeken felül a Tatabányai Városi Ügyészség három ügyésze súlyos eljárásjogi hibákat is

elkövetett ellenünk, amikor még az első rendőrségi kihallgatás alkalmával – nyíltan beleavatkozva a rendőrség kompetenciájába – kihallgattak minket, kihallgatásunkról nem vettek fel jegyzőkönyvet, nem tájékoztattak jogainkról, engedélyem nélkül elvették nálam lévő dossziémat, benne iratokkal, engedélyem nélkül másolatot készítettek róluk, stb. Amikor emiatt panaszt emeltem az illetékes Megyei Főügyészségen, „jelentésekre" hivatkozva elutasították panaszomat. Holott a büntetőeljárásról szóló törvény kimondja, hogy gyanúsított kihallgatásáról nem lehet jelentést készíteni, kötelező a jegyzőkönyv. – Mindez illusztrációja annak, hogyan veszik semmibe az általuk üldözni kívánt ártatlan, becsületes emberek jogait, a morális kontraszelekcióra készülő közhatalmi személyek.

A Tatabányai Városi Ügyészség pontosan tudja, hogy nem vagyunk tolvajok, nem vagyunk bűnözők, hanem értékteremtő munkát végző becsületes emberek és cégek vagyunk, s hogy Szövetségünk nem bűnözőket, hanem értékteremtő becsületes embereket és cégeket képvisel. Mégis megvádol minket bűncselekménnyel, csak azért, hogy Szövetségünket lefejezze és elhallgattassa, s ezzel – ha önkéntelenül is – bíztatást, bátorítást ad az igazi nyakkendős bűnözőknek, akik ellen viszont a közhatalom nem lép fel.

Ezért a Szövetségünk bármely tagja elleni büntetőjogi fellépés nem más, mint politikai jellegű koncepciós büntetőper. Ennek célja a közhatalom jogi-hatalmi monopóliumainak öncélú védelme, azon az áron is, hogy az eljárás mögött meghúzódó morális kontraszelekcióval önmagát helyezi a közhatalom nevében eljáró személy vagy testület törvényen kívülre, mert a társadalomellenes, nyakkendős, gazdasági bűnözés állandósulását, s ezzel a társadalom és gazdaság leromlását szolgálja, deklarált szándékai ellenére. Várható, hogy az igazi bűnözők bátorítást, bíztatást nyernek majd ezekből az eljárásokból, bűnös magatartásuk folytatására.

A jog és a közhatalom mély válságát mutatják ezek a jelenségek.
További tünete a közjog válságának, hogy a peres út használhatatlan a becsületes emberek védelmében, viszont kedvező azoknak a pénzügyi fölénnyel rendelkező nyakkendős bűnözők számára, akiknek, éppen bűnös üzleti magatartásuk miatt, bőven van anyagi kitartásuk a jogerős ítéletig. Nagyon gyakran eltüntetik a pénzt, s ők maguk is eltűnnek a bőséges időhúzást lehetővé tévő perek folyamán. Közben pedig, mire a bíróság kimondja az ítéletet, a teljesítő cég, amely hónapról hónapra a munkájából él, s ezért nincs anyagi tartóképessége, teljesen elpusztul, s a hozzá egzisztenciálisan kötődő családok katasztrófális anyagi helyzetbe kerülnek.. Ugyanez a sorsa a kilakoltatással fenyegetett családoknak is: mire a végrehajtási eljáráson kívül(!) indítható perben az első tárgyalást kitűzik, rég kilakoltatják őket. A jog tehát e területeken a bűnöst védi, a becsületest kiszolgáltatottan, védtelenül hagyja.

Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr!

Valójában nem egyedi esetek ügyében fordulunk Önhöz, nem is Szövetségünk sorsa érdekében. Társadalmi jelentőségű veszélyek mutatkoznak, s ezek elhárításáért kérjük az Ön segítségét.

Közvetlen tanúi vagyunk annak, hogy az emberekben hatalmas erejű harag gyűlt fel az elmúlt években. Igazságérzetükben, elemi érdekeikben oly mértékű sérelmek érték és érik őket, hogy mostmár jelentős tömegek vannak – éppen az ipari, főleg építőipari munkásság körében -, amelyeknek már nincs vesztenivalójuk.
Hiába hallgat erről a politikai hatalom, szövetségben a tömegkommunikáció médiumaival, a valóság az, hogy
a társadalom folyamatosan sodródik a népfelkelés társadalomlélektani állapota felé.

Kicsiben tanúja voltam néhányszor, mi történik, ha ez a harag kirobban. Senki nem táplálhat illúziókat, hogy ilyen, társadalmi méretű robbanást rendőri erővel kezelni lehet. Itt nem néhány tucat dobálózó suhancról, hanem a társadalom aktív tömegeinek megmozdulásáról van szó. És főleg: nem tüneti, hanem oki kezelésre van szükség. Nem a tiltakozók bűnbakká tételével kell kísérletezni, hanem a problémákat kell megoldani.

Szövetségünk minden kezdeményezése kudarcot szenvedett a közhatalomnál az életbevágó bajok orvoslására.

Tisztelettel kérjük ezért az Ön sürgős segítségét:

-

Szíveskedjen határozott jelzést adni a jogalkotó politikai hatalomnak a kialakult helyzet veszélyeiről, tarthatatlanságáról, a problémák jogi megoldásának kikerülhetetlenségéről;

-

Szíveskedjen fellépni a bankok és más pénzintézetek egyoldalú, az adós érdekeit és teherbíró képességét semmibevevő, jogtipró feltételváltoztatási gyakorlatának törvénytelenné nyilvánítása érdekében;

-

Szíveskedjen követelni a Ptk. 257. és 258.§-ainak megváltoztatását és a 12/2003. (I.30.) sz. kormányrendelet visszavonását, továbbá a lakóingatlanok végrehajtási eljárásával kapcsolatos igazságszolgáltatás visszahelyezését a bíróságok hatásköre alá;

-

Szíveskedjen a bűnös megrendelői magatartás büntetőjogi definiálása, és amennyiben szükséges, kodifikálása érdekében lépéseket tenni. Ismereteink szerint ez már Romániában így is működik: ha valaki vállalkozási, vagy szállítási szerződés keretében megrendel valamit, átveszi és továbbértékesíti, vagy élvezi hasznát, de nem fizeti ki, ez a cselekmény büntetőjogi tényállást valósít meg, s azonnali büntetőeljárást von maga után; ott már nem lehet jogi rafinériával jogvitának álcázni azt, ami tartalmában csalás-, sikkasztás-, orgazdaság-, lopás-típusú cselekményt valósít meg;

-

Szíveskedjen megakadályozni egyes jogalkalmazó szervezetek törekvését, hogy a jobbításért aktívan és hatékonyan, bár esetleg kényszerszülte okok miatt szokatlan módon fellépőket közönséges köztörvényes bűnözőknek állítsák be; ez olaj lenne a tűzre.

Robbanásveszélyes helyzetben elegendő lehet egy szikra a robbanáshoz. De ugyanígy elegendő lehet a közhatalom részéről akár egyetlen, gyors, érdemi jellegű, a bajokat ténylegesen orvosló intézkedés megtétele ahhoz, hogy a veszély csökkenjen. Ilyen hatású lehet az értékteremtő munka becsületének helyreállítása.

Szövetségünk legfontosabb alapelvei közé tartozik az emberi viszonylatban teljes erőszakmentesség. Ezért is elsőrendűen érdekeltek vagyunk a békés, jogi rendezésben, és a nyomában helyreálló társadalmi békében. Mert most nincs társadalmi béke, ha ennek tünetei egyelőre még csak lappangó jelleggel mutatkoznak is.

Tisztelettel szeretném tájékoztatni, hogy azonos tartalmú levéllel fordultunk a Legfelsőbb Bíróság Elnökéhez és az Országos Rendőrfőkapitány Úrhoz, a politikai osztály személyeihez és testületeihez, továbbá, hogy az ország közvéleményét szeretnénk mozgósítani a békés megoldás kikényszerítése érdekében.

Teljes tisztelettel:

Budapest, 2009. október 31.

Éliás Ádám elnök

Kézbesítés: e-mailen és postai úton